

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **město Trutnov**, se sídlem Slovanské náměstí 165, Trutnov, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 12. 2. 2015, č. j. ÚOHS-R53/2014/VZ-4206/2015/321/MMl, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 7. 2016, č. j. 62 Af 44/2015 – 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí předsedy žalovaného specifikovanému v záhlaví. Tím byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2014, č. j. ÚOHS-S304/2013/VZ-2440/2014/511/JPo, kterým žalovaný rozhodl, že se stěžovatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 14. 6. 2010 (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“) a uložil mu za to pokutu ve výši 50 000 Kč. Delikt měl spočívat v tom, že stěžovatel nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 a 6 zákona o

veřejných zakázkách v návaznosti na § 6 citovaného zákona tím, že nevyloučil uchazeče – účastníky sdružení „Sdružení BAK a PROFIL NÁBYTEK“ BAK stavební společnost, a.s., a PROFIL NÁBYTEK, a.s. (dále společně jen „vybraný uchazeč“), z další účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Společenské centrum Trutnovska pro kulturu a volný čas – dodávka vybavení interiéru“ zadanou v otevřeném řízení, ačkoliv nabídka tohoto uchazeče nesplňovala požadavek stěžovatele uvedený v článku 12.6. zadávací dokumentace, tím současně nedodržel zásadu rovného zacházení a transparentnosti. Tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky a s vybraným uchazečem následně uzavřel smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky.

[2] Vybraný uchazeč podal nabídku, v níž hodnotící komise zjistila chybu při výpočtu nabídkové ceny v položkovém rozpočtu, proto byl vyzván k předložení dodatečných informací. Na to reagoval vysvětlením, že u jedné z položek výkazu výměr omylem uvedl nesprávný počet kusů, tj. 90 namísto požadovaných 9 kusů, čímž došlo k výpočtu nesprávné nabídkové ceny, a tedy při správném výpočtu ceny je celková nabídková cena 5 798 039 Kč bez daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) namísto v nabídce uvedených 7 246 400 Kč bez DPH. Hodnotící komise vysvětlení a opravu nabídkové ceny uchazeče přijala a jeho nabídku hodnotila podle opravené nabídkové ceny a vyhodnotila ji jako nejvhodnější.

[3] Krajský soud se ztotožnil se žalovaným, že k vysvětlení nabídky postupem dle § 76 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách může hodnotící komise vyzvat jen tehdy, pokud to nevede ke změně nabídky. Je-li nabídková cena hodnotícím kritériem, pak takový postup nemůže vést k žádným opravám údajů obsažených v položkových rozpočtech, jež by vedly ke změně nabídkové ceny, byť by původní údaje obsažené v nabídce byly výsledkem chybné početní operace uchazeče.

[4] Nabídky po jejich podání nelze měnit způsobem, který by byl změnou návrhu smlouvy, což by způsobilo, že by zadavatel neuzavíral smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsažené v nabídce vybraného uchazeče podle § 82 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách. Za nepřípustnou změnu nabídky po dobu běhu zadávací lhůty je třeba pokládat změnu hodnot, jež jsou předmětem kteréhokoli z hodnotících kritérií. Jakékoli umožnění pozdější změny těchto hodnot, bez ohledu na důvod, by mohlo otevírat nebezpečnou možnost následných manipulací s nabízenými hodnotami například v závislosti na obsahu nabídek jiných uchazečů.

[5] Ačkoliv zákon o veřejných zakázkách v tehdy platném znění neobsahoval výslovnou povinnost uvádět při otevírání obálek s nabídkami nabídkovou cenu, pozdější legislativní úprava ji postupně čím dál tím přísněji zakotvovala. Tyto pozdější legislativní změny však pouze směřovaly k možnosti kontroly nezměnitelnosti nabízených hodnot, která platila již v rozhodné době. Takto přísný požadavek na nezměnitelnost nabídek je esenciálním pro transparentnost celého zadávacího řízení. Všem uchazečům o veřejnou zakázku se musí dostat záruk postavených na garanci odpovídajícího stupně publicity zadávacího řízení.

[6] Zákon o veřejných zakázkách výslovně neřeší způsob odstraňování chyb, jež mají vliv na hodnoty, které mají být předmětem hodnocení. Zadavatelé tento nedostatek řeší

stanovením podrobných pravidel ohledně způsobu vyplňování výkazů výměr a souladu takto zjištěných údajů s konečným údajem odpovídajícím nabídkové ceně, což učinil i stěžovatel. Nedodržení těchto pravidel musí vést k vyřazení nabídky z hodnocení. Takový požadavek lze dovozovat z logiky věci, jež je dána smyslem položkových rozpočtů. Ten lze spatřovat nejen v bližším vysvětlení způsobu, jakým uchazeč k nabídkové ceně dospěl, nýbrž také v nacenění dílčího plnění v rámci realizace veřejné zakázky pro účely případných budoucích soukromoprávních nároků zadavatele a dodavatele či pro účely účtování případných dodatečných plnění, pokud je zákon umožňuje. Vnitřní nesoulad nabídky v hodnotách, jež mají být předmětem hodnocení, proto nemůže být předmětem vyjasňování nabídky podle § 76 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách.

[7] Jako nepřípadné krajský soud odmítl poukazy na předchozí rozsudky krajského soudu a Nejvyššího správního soudu k možnostem vysvětlení nabídky. Vždy se jednalo o zcela výjimečné situace. Odstranění nejasností nemohlo vést k jakékoli manipulaci s reálně nabídnutou cenou sdělenou při otevírání obálek. Nejednalo se také o opravy v početních operacích, jež podání nabídky předcházely.

[8] Pokud byly nabídky hodnoceny se zohledněním změny nabídky vybraného uchazeče, pak byly hodnoceny jinak, než jak by byly hodnoceny podle původních hodnot vážících se k dílčímu hodnotícímu kritériu nabídková cena. Vybraný uchazeč se stal vybraným právě na základě nabídky s opravenou nabídkovou cenou.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[9] Proti rozsudku krajského soudu brojí stěžovatel kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[10] V posuzované věci byla vada způsobena zřejmou početní chybou, způsobenou špatným násobením nabídkové ceny jedné z položek. Namísto správného vynásobení 9 kusy byla jednotková cena ve výši 17 881 Kč vynásobena 90 kusy. Zjevně právě touto početní chybou došlo k chybně uvedené celkové ceně, která byla předmětem hodnocení. Stěžovatel proto tuto chybu nabídky vyhodnotil jako zjevnou početní chybu, která má pouze formální vliv na nabídkovou cenu. Faktický vliv však nikoliv, neboť uchazeč zjevně zamýšlel nabídnout cenu, která by vyšla při správném výpočtu. V souladu s výkladem podávaným Ministerstvem pro místní rozvoj, tedy gestorem zákona o veřejných zakázkách, stěžovatel umožnil opravu této chyby. V konkrétním případě nedošlo k žádné manipulaci s nabídkou, což krajský soud nedostatečně zohlednil, neboť své závěry příliš zobecnil. Veškeré postupy proběhly se snahou o co největší transparentnost a zároveň hospodárnost zadávacího řízení.

[11] Výklad krajského soudu je založen na extrémní formálnosti, což je v neprospěch zadavatelů i uchazečů o veřejné zakázky. Zadavatelé jsou vedeni zejména snahou o dodržení principu hospodárnosti při vynakládání veřejných prostředků. Takto přísný výklad však znamená nutnost vyloučení každého uchazeče i se zřejmou a lehce opravitelnou chybou v nabídce. Nabídky jsou vypracovávány lidmi, a proto z povahy věci k chybám docházet může. Právo by se tedy s tímto faktem mělo počítat a umožnit opravit takové chyby zřejmým a přezkoumatelným způsobem.

[12] Princip transparentnosti by neměl být vyhraněně upřednostňován proti principu hospodárnosti. Je nutno odlišovat zjevné početní chyby, které vznikají v důsledku velkého množství požadavků na uchazeče při zpracování nabídek, a chyby, jejichž odstranění by zakládalo pochybnosti o možné manipulaci s cenami. Zadavatelé jsou schopni od sebe takové chyby odlišit. Zjevné chyby lze opravit zřejmým a přezkoumatelným způsobem.

[13] Krajský soud vychází z toho, že za nabídku je nutno považovat jen číselné vyjádření konečné ceny. Podle stěžovatele jsou však nabídkou veškeré její části.

[14] Rozhodnutí správních soudů, která krajský odmítl jako nepřiléhavá, na věc dopadají. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2011, č. j. 62 Af 50/2010 – 104, č. 2608/2012 Sb. NSS, ve věci žalobce RPIC-ViP s.r.o. (dále jen „rozsudek RPIC-ViP“) uvedl, že vysvětlení nejasnosti, která je již na první pohled zřejmá, lehce popsatelná a zároveň vysoce pravděpodobně lehce vysvětlitelná, není změnou návrhu smlouvy, a proto není podle § 82 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách nepřípustné. Nesmí pouze docházet k faktické změně nabídky. Obdobně se zákazem faktické změny nabídky operuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 202/2014 – 42, ve věci žalobce LIFTMONT CZ s. r. o. (dále jen „rozsudek LIFTMONT CZ“). I tam došlo k formálnímu pochybení a tím ke čtyřnásobnému navýšení nabídkové ceny. Přesto bylo umožněno vysvětlení nabídky a hodnocení nižší ceny.

[15] Stěžovatel navrhl zrušení rozsudku krajského soudu, stejně tak jako zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

[16] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že zadávací řízení je ze své podstaty vysoce formalizovaný proces vycházející ze základních zásad uvedených v § 6 zákona o veřejných zakázkách. I formální pochybení, které je jasnou chybou uchazeče, pro něj může mít fatální důsledky. Uchazeč je svou nabídkou vázán a zadavatel je povinen smlouvu uzavřít v souladu s návrhem smlouvy v nabídce. Stěžovatel byl oprávněn využít institutu vysvětlení nabídky, ale nemohl akceptovat vysvětlení uchazeče, na základě kterého došlo ke změně nabídkové ceny. Za úplnost a správnost nabídky odpovídá uchazeč o veřejnou zakázku a důsledky případných chyb jdou k jeho tíži.

[17] Početní chyba uchazeče měla v dané věci skutečný vliv na nabídkovou cenu, neboť se změnila o 1 448 361 Kč bez DPH, a v důsledku této změny se stala tato nabídka vítěznou, kterou by jinak nebyla. Pokud by se měla nabídka posuzovat vždy jako celek, pak by to vedlo k tomu, že by uchazeči mohli uvést v nabídce vícero různých údajů a po otevření obálek označit za chybné ty, které by jim s ohledem na ostatní nabídky vyhovovaly. V případě rozsudku LIFTMONT CZ se jednalo o nepochopení tabulky uvedené zadavatelem, nikoliv o početní chybu uchazeče.

[18] Závěrem navrhl kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[19] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal,

že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a za stěžovatele jedná zaměstnanec, který má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[20] Nejvyšší správní soud shrnuje, že předmětem sporu mezi účastníky je to, zda bylo v dané situaci možné, aby stěžovatel akceptoval vysvětlení nejasností v nabídce a nabídku vybraného uchazeče dále hodnotil, nebo zda byla hodnotící komise povinna jeho nabídku podle § 76 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách vyřadit a stěžovatel jej v návaznosti na to měl podle § 76 odst. 6 vyloučit z účasti v zadávacím řízení.

[21] Podle § 6 zákona o veřejných zakázkách byl zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Podle § 43 odst. 1, věty první, zákona o veřejných zakázkách [z]*adávací lhůtou je lhůta, po kterou jsou uchazeči svými nabídkami vázáni*. Podle § 76 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách platilo, že: „*Hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d). Nabídky, které tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny. Jestliže nedošlo k vyřazení všech variant nabídky, nepovažuje se nabídka za vyřazenou. Ke zjevným početním chybám v nabídce, zjištěným při posouzení nabídek, které nemají vliv na nabídkovou cenu, hodnotící komise nepřihlíží.*“ Ustanovení § 82 odst. 2 ukládalo zadavateli uzavřít smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, kromě její úpravy v jednacím řízení s uveřejněním.

[22] Uvedené ustanovení tedy požadovalo vyřadit tu nabídku, která mimo jiné nesplňovala požadavky zadavatele uvedené v zadávací dokumentaci. Zadavatel v nyní posuzované věci požadoval kromě uvedení celkové nabídkové ceny také předložení položkových rozpočtů, tedy nacenění výkazu výměr, který byl přílohou zadávací dokumentace. Jednalo se tak o požadavek zadavatele na nabídku uvedený v zadávací dokumentaci. Z povahy věci musely samozřejmě kalkulace v položkových rozpočtech odpovídat celkové nabídkové ceně. Jak správně uvedl žalovaný, krajský soud, a nesporuje to ani stěžovatel, dle § 76 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách výslovně řešil pouze ty zjevné početní vady, které neměly vliv na nabídkovou cenu, ale nikoliv početní vady, které mají vliv na nabídkovou cenu. Je proto třeba dále zkoumat, jakým způsobem mohl zadavatel postupovat ohledně početních vad, které měly vliv na nabídkovou cenu.

[23] Je také třeba připomenout, že zadávací řízení představuje formalizovaný postup, jehož nedodržení může vést k negativním důsledkům pro konkrétního uchazeče projevujícím se například i ve ztrátě příležitostí se o zakázku ucházet a následně ji plnit. Stejně jako zadavatel odpovídá za správnost a úplnost zadávacích podmínek, stejně tak uchazeč plně odpovídá za svou nabídku (viz obdobně např. bod [30] rozsudku LIFTMONT CZ, nebo bod [15] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2015, č. j. 2 As 6/2015 – 38).

[24] Hodnotící komise zjistila, že u položky č. 26 stolová pracovní sestava 3 x pravá a 6 x levá je uvedena jednotková cena 17 881 Kč a celková cena 1 609 290 Kč. Byl tedy zjevný nesoulad mezi uvedením jednotkové ceny a celkovou cenou za danou položku. Na základě výzvy k vysvětlení nejasností vybraný dodavatel sdělil, že omylem uvedl nesprávný počet kusů, tedy 90 namísto 9, čímž došlo k chybě, která měla vliv i na celkovou nabídkovou cenu uchazeče, kterou zároveň upravil. Toto vysvětlení bylo hodnotící komisí akceptováno.

[25] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěry krajského soudu, že tento postup možný nebyl. Z § 43 zákona o veřejných zakázkách vyplývá vázanost uchazečů jejich nabídkami po dobu zadávací lhůty a tomu odpovídající povinnost zadavatele uzavřít smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče podle § 82. V nyní posuzované věci byla nabídka měněna ve prospěch zadavatele, což nelze v obecné rovině zcela vyloučit, nicméně taková změna je zcela vyloučena v případě, kdy má vliv na hodnocení nabídek, což jednoznačně měla. Viz obdobně závěry k nezměnitelnosti nabídek v otevřeném řízení ohledně hodnotících kritérií v bodech 55 a 56 rozsudku Soudního dvora ES ze dne 25. 4. 1996, věc C-87/94, Komise Evropských společenství proti Belgickému království.

[26] V posuzované věci je evidentní, že pro hodnocení nabídek byla klíčová právě celková nabídková cena a nikoliv dílčí ceny uvedené v položkovém rozpočtu. Podle oznámení o zakázce uveřejněném ve Věstníku veřejných zakázek byla dílčím hodnotícím kritériem ve výši 65% výše nabídkové ceny. Bod 12.6 zadávací dokumentace uváděl požadavky na způsob zpracování nabídkové ceny tak, že nabídková cena je cenou nejvýše přípustnou, kterou zadavatel předpokládá za splnění celého předmětu zakázky. Z uvedeného bodu zadávací dokumentace je zřejmé, že nabídkovou cenou se rozumí celková nabídková cena. Výslovně bylo taktéž uvedeno, že za soulad položkových rozpočtů a výkazu výměr je odpovědný uchazeč, a to jak ohledně množství, tak požadované kvality. Smlouva o dílo, jejíž vzor byl také součástí zadávací dokumentace, ohledně celkové ceny za provedení prací také v čl. III. uváděla, že jde o cenu maximální, bez jakýchkoliv podmínek. K tomu obecně uvedla, že cena vychází z nabídkového rozpočtu, který je nedílnou přílohou smlouvy, aniž by specifikovala význam rozpočtu. Ze smlouvy o dílo nevyplývalo, že by vybraný uchazeč neměl nárok na uhrazení celkové sjednané ceny díla. Dle čl. IV. smlouvy o dílo měla sice dílčí fakturace probíhat dle odsouhlasených soupisů provedených prací, nicméně zbývající část celkové ceny díla měla být hrazena na základě konečné faktury po předání a převzetí díla bez vad a nedodělků.

[27] Je třeba také odkázat na § 547 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, jímž se smlouva o dílo řídila. Podle něj na výši ceny nemělo vliv, že cena byla určena na základě rozpočtu, jenž byl součástí smlouvy nebo byl objednateli sdělen zhotovitelem do uzavření smlouvy. Zvláštní pravidla pak byla uvedena v § 547 odst. 2 a 3 ohledně rozpočtu, u něhož ze smlouvy vyplývalo, že se nezaručuje jeho úplnost, a ohledně rozpočtu, který podle se smlouvy považuje za nezávazný. Tato pravidla však mířila pouze na situace možných víceprací a změn v nákladech zhotovitele, která opravňovala zhotovitele zvýšit cenu, ale nikoliv snížit cenu objednateli.

[28] Pokud by tedy byla uzavřena smlouva ve znění předloženém v nabídce vybraným uchazečem, tedy s původní cenou, byl by stěžovatel i při chybě v položkovém rozpočtu velmi pravděpodobně povinen uhradit celkovou cenu díla, pokud by na tom vybraný dodavatel trval.

[29] Jak z dokumentace veřejné zakázky, tak ze zákonné úpravy, tedy plynulo, že klíčová byla celková nabídková cena a to bez ohledu na to, jakým způsobem byla vypočtena.

[30] Celková nabídková cena je také klíčová pro dodržení principu transparentnosti, jak uvedl krajský soud. Již podle tehdy platného znění § 71 odst. 9 zákona o veřejných zakázkách mohla komise pro otevírání obálek sdělit přítomným uchazečům rovněž informaci o nabídkové ceně. Údaje, které byly sděleny přítomným uchazečům, musely být také zachyceny v protokolu o otevírání obálek (§ 73 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách). Sdělení nabídkových cen mělo zcela zjevně bránit možnostem jejich dodatečné úpravy v dalších fázích zadávacího řízení, a to jakýmkoliv způsobem. Položkové rozpočty takové zveřejnění z povahy věci znemožňují, neboť pravidelně půjde minimálně o desítky položek. Pokud by bylo možné upravovat celkovou nabídkovou cenu v návaznosti na vyjasňování rozpočtu, ztratilo by uvedené pravidlo, přispívající k transparentnosti zadávacího řízení, na významu, neboť by tyto úpravy byly mimo bezprostřední možnost kontroly ze strany ostatních uchazečů.

[31] Lze ostatně poukázat i na nyní účinný zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), který v § 46 odst. 3 umožňuje objasnění nabídek ve formě opravy položkového rozpočtu, pokud není dotčena celková nabídková cena nebo jiné kritérium hodnocení nabídek. I v něm tedy zákonodárce zcela jasně vychází z klíčového postavení celkové nabídkové ceny.

[32] Stěžovateli ze shora uvedených důvodů nelze přisvědčit v tom, že by klíčová měla být jednotková cena a tudíž vlastně nedošlo ke změně nabídky.

[33] Připuštění možnosti provádět početní opravy v položkových rozpočtech s vlivem na celkovou nabídkovou cenu by znamenalo připustit možnost i záměrně dělat chyby v položkových rozpočtech, kdy podle vývoje zadávacího řízení by uchazeč zvolil to vysvětlení, které by mu v danou chvíli bylo ku prospěchu. Takových chyb by navíc mohl udělat více a každou vysvětlovat jinak, aby vyšla právě ta správná hodnota (viz obdobně bod [17] rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 6/2015). Je evidentní, že takový postup by v žádném případě nebyl v souladu se zásadou transparentnosti a ta proto musí dostat přednost, i před případným hospodárným vynakládáním veřejných prostředků.

[34] Relevantní není ani poukaz na názor zastávaný Ministerstvem pro místní rozvoj. Kromě toho, že uvedeným výkladem by nebyl soud vázaný a nemohl ani založit jakoukoliv dobrou víru na straně stěžovatele už z toho důvodu, že byl uveřejněný až o rok později, než proběhlo předmětné zadávací řízení, není stěžovatelem ani správně interpretován. I v publikované odpovědi na dotaz ministerstvo výslovně uvedlo, že uchazeč nesmí změnit výši nabídkové ceny. Vysvětlení by tedy zjevně muselo být takové,

které by nabídkovou cenu, která je předmětem hodnocení, nijak neovlivnilo. V nyní posuzovaném případě tedy tak, že by vybraný dodavatel sdělil, že se spletl v jednotkové ceně, což by nemělo vliv na výši celkové nabídkové ceny. Postup navrhovaný ministerstvem by tak byl v souladu se shora zmíněným nyní platným § 46 odst. 3 ZZVZ, ale nikoliv s postupem zvoleným stěžovatelem.

[35] Nejvyšší správní soud se taktéž ztotožňuje s krajským soudem, že stěžovatelem citovaná judikatura se od nyní projednávané věci liší.

[36] V rozsudku RPIC-ViP krajský soud neřešil chybu v početní operaci při výpočtu hodnoty, ale situaci, kdy v jednom ustanovení návrhu smlouvy byla uvedena hodnota, která neodpovídala jiným ustanovením smlouvy. Soud vyhodnotil, že s ohledem na konkrétní okolnosti muselo být všem zúčastněným zřejmé, že se v daném ustanovení jedná o chybu v číslici, neboť závazek vyplývá z jiných částí smlouvy, a následná oprava této chyby proto neznamenala změnu nabídky. Z popisu skutkového stavu je zřejmé, že v částech smlouvy, kde šlo o jednoznačný závazek dodavatele, byly údaje shodné. Chyba pak byla pouze v části týkající se smluvní pokuty, která však již byla pouze rekapitulací předchozích závazků („*dodavatel akceptuje nárok zadavatele na smluvní pokutu za nezajištění kontaktních míst a internetových kabinetů nad stanovený limit, ke kterému se zavázal, tj. 5*“). Primární tedy byla akceptace smluvní pokuty za nezajištění kontaktních míst v počtu, ke kterému se v předchozí části smlouvy zavázal, a číselný údaj měl tento závazek pouze poněkud nadbytečně potvrzovat. V dané věci tak nedocházelo ke změně hodnoty, která byla předmětem hodnocení, ale jen k opravě zjevné chyby v části nabídky. V nyní posuzované věci je však situace odlišná, neboť ke změně hodnoty, která byla předmětem hodnocení, docházelo, a to na základě údaje v položkovém rozpočtu, který byl primárně pouze podkladem pro výpočet celkové nabídkové ceny.

[37] V rozsudku LIFTMONT CZ Nejvyšší správní soud také neřešil chybu při výpočtu, ale situaci, kdy bylo možné pochopit požadavek zadavatele na vyplnění krycího listu nabídky ohledně celkové nabídkové ceny objektivně dvěma způsoby (zda v něm má být uveden pouze součet 3 dílčích cen za roční plnění nebo má být tento součet ještě vynásoben 4 lety plnění). Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel a nebylo proto možné vznik této nejasnosti klást k tíži dodavateli. Zároveň bylo zcela jednoznačné, jaké jsou 3 dílčí ceny za roční plnění, které měl zadavatel ročně hradit. V této situaci Nejvyšší správní soud dovodil, že jde o nejasnost již na první pohled zřejmou, lehce popsatelnou a zároveň vysoce pravděpodobně lehce vysvětlitelnou. V nyní posuzované věci však měl zadavatel hradit celkovou nabídkovou cenu a nejasnost nabídky nezpůsobila vada zadávací dokumentace, ale chyba vybraného dodavatele.

[38] Pokud tedy vybraný dodavatel vysvětlil svou nabídku tím způsobem, že mylně vynásobil jednotkovou cenu, a proto mění i celkovou cenu, jednalo se o nepřípustnou změnu nabídky v rozporu s § 43 zákona o veřejných zakázkách, která při její akceptaci vedla i k porušení § 82 zákona o veřejných zakázkách. Takové vysvětlení proto nemohlo být akceptováno a nabídka vybraného dodavatele měla být podle § 76 odst. 1 tohoto zákona hodnotící komisí vyřazena, neboť nabídka obsahovala rozpor mezi celkovou nabídkovou cenou a výpočtem provedeným v položkovém rozpočtu, a stěžovatel měl v návaznosti na to vybraného dodavatele podle § 76 odst. 6 vyloučit.

IV. Závěr a náklady řízení

[39] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil, proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl.

[40] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu